

Ne Birgün Dinlersin Ne de Çektiklerime Erişirsin

— Yazan Adam · 02 Ağustos 2010

Bilemezsin, belki de bilmek istemezsin
Sen sadece kendi demindesin, heveslerinin derdindesin
Kalbin hicranını söyle nasıl bileceksin
Bilmem ki niye böyle bir serkeşliğin içinde nefeslenirsin, halimi üzersin

Oysa en zarif ve hatip bir payesin
Nisa kimliğinde bahşedilen bir suhuletsin
Kalbi manada en latif bir ülfet-i şahanesin
Edebi bakımdan ilham bahşeden bir şevksin, kalbim için süruru demsin

Söyle ne oldu sana, sessizliğini korusan da
Bir hesabın kadri yüreğinde hiç kalmadı mı durma söyle yoksa
Dile gelen efkar alıp götürüyor sinemi, birnebze olsun anlasana
Hicran kuşatıyor yüreğimi, sen hiç sormasan da, kendi halinde yaşasan da

Çıktım şu dağların yamaçlarına
Ne kadar hıçkırıklar içinde derdimi ufuklara anlatsam da
Bir hal oluyor ruhuma, aşk yüreğime ilhamıyla anlaşmayınca
Yaşamak bu kadar bedbin bıraktıran bir lütufsa, artık vazgeçiyorum anla

Kabirler şimdi daha yakın, solgunlaşan umutlarıma
Ne kadar çaresizlik içinde durmadan çırpınsam da, vazgeçtim artık korkma
Artık hiç takatim kalmadı, ruhum bizarlık içinde yıllarca sukutu yaşadı
Gözlerim sessizce arandı, bilemezsin hasretinle ne çileleri sürurla karşılamıştı

Söyle geriye şimdi ne kaldı
Ne şafaklar açtı, ne hülyalar bir haz yaşattı, mütemadiyen ağlattı
Gönül hicran içinde ve kaybolmuşluğun kadrinde avare kaldı
Ne bir soran oldu, ne derdimin haklılığı anlaşıldı, hazan şimdi ruhuma çok yakıştı

Mustafa CİLASUN